

Jeg og Venstre er stadig væk af den opfattelse, at der er en klar forankring i FN i denne beslutning, fordi resolution 1441 bekræfter alle tidligere resolutioner.

Hr. Niels Helveg Petersen skubber jo våbeninspektørerne foran sig og ønsker tilsyneladende, at det er våbeninspektørerne, som skal træffe beslutningen om, hvorvidt tiden er inde til at sætte stolen for døren over for Saddam Hussein, men det er jo landene, der skal træffe den afgørelse.

Jeg vil godt sige til hr. Niels Helveg Petersen, at Blix jo i sine rapporter har udtalt, at at Irak samarbejder på substansen, ikke kun proceduren, er en betingelse for at gennemføre nedrustningen fredeligt. Et sådant fuldt og aktivt samarbejde har Irak ifølge Blix' egne rapporter ikke ydet, og i realiteten er inspektørerne derfor afskåret fra at udføre deres arbejde. Og som sagt er det jo ikke op til Blix, men til landene at drage den politiske konsekvens heraf.

Når man tager sammenligningen med 1998, så er den ganske rimelig. For dengang stod der også i forslaget til folketingsbeslutning, at det ud fra en helhedsvurdering af den lange række af allerede vedtagne resolutioner er velbegrundet, at det internationale samfund om nødvendigt svarer igen med militære magtmidler. Og vi har altså også valgt ud fra allerede vedtagne resolutioner – og det er jo mange, vi taler om – ud fra en helhedsbetragtning, at nu må tiden være inde. For alternativet er langt mere skræmmende.

Første næstformand (Svend Auken):

De første tre spørgere er fru Marianne Jelved, hr. Jann Sjørnsen og hr. Frank Jensen.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg er desværre nødt til at gå herop en gang til, fordi hr. Jens Rohde ikke har svaret på mine to i virkeligheden meget enkle spørgsmål.

Når jeg synes, det er helt essentielt, at vi får svar fra regeringspartierne på de spørgsmål, så er det, fordi vi alle sammen ved, at de beslutninger, Folketinget træffer, og det grundlag, beslutningerne bliver truffet på, har betydning for, hvordan vi i fremtiden agerer internationalt. Det er jo ikke uden konsekvenser.

Derfor mener jeg, at alle, også borgerne, har ret til at få at vide, hvad det er for et regelsæt eller en tankegang, der ligger bag beslutningerne, og derfor gentager jeg: Hvem har truffet den be-

slutning, at den 16., 17., 18., 19. marts i år er det nok, her er grænsens og afgørelsens time nået? Og hvem har kompetencen til at træffe og afgøre den slags ting?

Det vil jeg gerne bede hr. Jens Rohde om at svare klart på.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg fik heller ikke svar på mit tidligere spørgsmål om, hvad Venstre så i virkeligheden vil med FN. Men det vil jeg give Venstre og regeringen lejlighed til at svare på senere, for jeg mener, vi simpelt hen må have en hel forespørgselsdebat omkring det i Folketinget i nær fremtid.

Men så vil jeg godt vende mig til spørgsmålet om resolution 1441, som hr. Jens Rohde lægger vægt på bekræfter tidligere resolutioner – og det er selvfølgelig rigtigt – men som han dermed også indirekte skubber frem foran sig som for at sige, at den sådan set er nok.

Hvis man ser på Udenrigsministeriets juridiske notat, så understreges der jo klart i det, at der ikke på forhånd er fastlagt nogen automatik med hensyn til magtanvendelse i relation til resolution 1441. Og er det ikke sådan, at det i den sammenhæng, 1441 blev vedtaget sidste efterår, jo netop indgik fra en række medlemslandes side, at den blev vedtaget udtrykkeligt under den forudsætning, at der netop ikke var nogen automatik, og at Sikkerhedsrådet skulle drøfte sagen på ny?

Mit spørgsmål er altså derfor: Hvordan kan Venstre så sige, uanset at 1441 bekræfter tidligere resolutioner, at nu har man faktisk en klar FN-forankring? Jeg synes ikke, det er spor klart.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Venstres ordfører siger, at regeringen handler på folkeretlig grund med henvisning til resolution 1441, vedtaget af Sikkerhedsrådet den 8. november sidste år. Men ud af dette weekendnotat, vi har fået fra Udenrigsministeriets juridiske tjeneste, fremgår det jo, at også regeringens egne jurister mener, at 1441 ikke giver noget grundlag for en militær intervention i Irak.

Kl. 9.30

Hvad er det så, 1441 i øvrigt gør? Det står faktisk direkte at læse i Udenrigsministeriets notat. Der står, at 1441 suspenderer – suspenderer – alle tidligere resolutioner om Irak, indtil Sikkerhedsrådet har truffet beslutning på ny, indtil Sikkerhedsrådet, og jeg citerer: »... har haft lejlig-